

Το παιδί ζει σε ένα δικό του παιδικό κόσμο. Σκέπτεται, αντιλαμβάνεται και ερμηνεύει όλα όσα συμβαίνουν με διαφορετικό τρόπο από ότι οι μεγάλοι. Δίνει ένα ιδιότυπο-παιδικό νόημα στην πραγματικότητα που το περιβάλλει. Για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε δημιουργικά με το παιδί οφείλουμε να καταλάβουμε όσο μας είναι δυνατόν τον τρόπο που σκέπτεται και αισθάνεται. Να δούμε με τα δικά του μάτια και να ακούσουμε με τα δικά του αυτιά. Το παιδί που δέχεται τη φροντίδα και την αγάπη των γονιών του, αναπτύσσει αισθήματα εμπιστοσύνης, ασφάλειας και αισιοδοξίας που θα το συνοδεύουν σε ολόκληρη τη ζωή του. Αν δεν του προσφέρουμε αρκετή αγάπη, προσοχή και τα σωστά ερεθίσματα, το παιδί δεν θα εμπιστεύεται τον εαυτό του και τους άλλους και αντί να ενεργεί δυναμικά, θα αποσύρεται νιώθοντας αβεβαιότητα και ανασφάλεια.

Μέχρι τα έξι περίπου χρόνια το παιδί λειτουργεί εγωκεντρικά, τα βλέπει όλα από τη δική του σκοπιά, δεν μπορεί να λάβει υπόψη του κάτι διαφορετικό από αυτό που το ίδιο μπορεί να δει ή να αισθανθεί. Εστιάζει σε ένα πράγμα χωρίς να γνωρίζει πως ένα γεγονός ή μια κατάσταση, μπορεί να έχει περισσότερες όψεις. Δεν έχει τη δυνατότητα να μπει στη θέση σας, να νιώσει τα αισθήματά σας και να σας καταλάβει, περιμένει από εσάς να ικανοποιήσετε τις ανάγκες του και όχι αυτό τις δικές σας. Αν είστε κουρασμένοι, εξαντλημένοι ή νευριασμένοι, προσπαθήστε να οργανώσετε με τέτοιο τρόπο τις δουλειές και υποχρεώσεις σας, ώστε να έχετε το χρόνο και τη διάθεση να ασχοληθείτε ουσιαστικά μαζί του.

Αφήστε το να ζήσει, να είναι ο εαυτός του, να πειραματιστεί, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν χρειάζεται και σταθερά όρια. Όπως του βάζετε όρια για να διαφυλάξετε τη σωματική του ακεραιότητα, χρειάζεται και όρια στη συμπεριφορά του, για να μπορέσει να προσαρμοσθεί στην κοινωνική ζωή. Προσπαθήστε να είστε συνεπής με τις υποσχέσεις σας.

Το παιδί έχει μεγάλη ανάγκη να διαπιστώνει ότι υπάρχει μια τάξη στο περιβάλλον του και ότι μπορεί να εμπιστευτεί τους άλλους, ειδικά, δημιουργούνται μέσα του αισθήματα ανασφάλειας και επιπλέον μαθαίνει να είναι το ίδιο ανεύθυνο. Μη συγκρίνετε τις επιδόσεις του με τις επιδόσεις των άλλων για να του υποδείξετε ότι δεν τα καταφέρνει. Το παιδί δεν θα βελτιώσει τη συμπεριφορά του μέσα από την σύγκριση, απλά θα μειώσει την εμπιστοσύνη που έχει στον εαυτό του. Αντί να συγκρίνουμε το παιδί μας με άλλα παιδιά, είναι προτιμότερο να ενισχύουμε κάθε φορά αυτό που εκείνο πετυχαίνει. Στηρίζω τις προσπάθειες του παιδιού, χωρίς να περιμένω να ικανοποιήσει τις δικές μου προσδοκίες. Το ξύλο δεν βγήκε από τον παράδεισο. Το ξύλο εκφράζει τη δική μας κόλαση. Συνήθως δεν χτυπάμε για να παιδαγωγήσουμε, αλλά για να εκφράσουμε την αναστάτωση και το θυμό μας.

Κανείς δεν γίνεται καλύτερος με τη βία. Το ξύλο δεν εμπνέει σεβασμό αλλά φόβο. Οι ατομικές μας προσπάθειες δεν μπορούν να φέρουν αποτέλεσμα κάτω από δυσβάσταχτες συνθήκες. Όταν δεν είμαστε ευχαριστημένοι από τη ζωή μας, είναι δύσκολο να εφαρμόσουμε τους σωστούς κανόνες της παιδαγωγικής που θα θέλαμε, για αυτό και είναι προτιμότερο να ξεκινήσουμε σκεπτόμενοι την δική μας συμπεριφορά, τα δικά μας όρια και πιστεύω.